

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił A. G. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym J. G., z uwagi na to, że w akcie zgonu wskazano datę znalezienia zwłok zmarłego i nie ma możliwości ustalenia okresu, za który świadczenie powinno być wypłacone.

(decyzja – k. 105 akt ZUS).

W dniu 27 marca 2017 roku wnioskodawca złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, że jest dla niej niezrozumiała, bo była świadkiem zgonu .

(odwołanie - k.1).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 5).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. pobierał emeryturę. Świadczenie było płatne do dnia 20 – go każdego miesiąca.

/decyzja – k. 73/

W dniu 7 lutego 2017 r J. G. korzystał z pomocy lekarskiej pogotowia ratunkowego.

/karta medycznych czynności ratunkowych – k. 4/

W dniu 12 lutego 2017 r o godz. 4.15 zostało wezwane pogotowie do J. G., jako powód wezwania wskazano zgon. Zespół wyjechał o godzinie 4.30, na miejsce przybył o godz. 4.40. Rozpoznano zgon przed przybyciem (...). Podano czas stwierdzenia zgonu: 4:45.

/karta zlecenia wyjazdu – k. 22, zeznania wnioskodawczyni – e – prot. 00:12:25 w zw. z 00:01:20, zeznania świadka A. M. – 00:05:07 – 00:10:29/

W dniu 12 lutego 2017 r została wystawiona karta zgonu, z której wynikała data znalezienia zwłok – 12.02.2017, godz. 4.45.

/karta zgonu – k.4/

Lekarz wypisujący kartę zgonu pisze standardowo o miejscu znalezienia zwłok, jeżeli pacjent jest w domu. W przypadku stanu rozkładu zwłok byłoby to odnotowane. W przypadku zapisu dotyczącego czasu zgonu i miejsca znalezienia zwłok, to przypuszczalnie zgon nastąpił w przybliżonym czasie do tego momentu, jeżeli byłoby inaczej zostałyby to odnotowane.

/ zeznania świadka A. M. e – prot. – 00:05:07 – 00:10:29/

W dniu 13 lutego 2017 r został sporządzony odpis skrócony aktu zgonu, w którym wskazano datę znalezienia zwłok: 12.02.2017 r, godzina 4:45.

/kserokopia odpis aktu – k. 100 akt ZUS/

W dniu 21 lutego 2017 r wnioskodawczyni – żona J. G. wystąpiła o wypłatę nierealizowanych świadczeń po osobie uprawnionej do świadczeń emerytalno – rentowych.

/wniosek – 103 akt ZUS/

W dniu 28 marca 2017 r zostało wystawione zaświadczenie lekarskie, z którego wynikało, że J. G. pozostawał pod opieką hospicjum domowego w okresie od 3 stycznia 2017 r do dnia śmierci 12.02.2017 r. Przez ostatnie ok. trzy tygodnie był całkowicie leżący, nie poruszał się samodzielnie i nie opuszczał mieszkania, zmarł w domu.

/zaświadczenie – k. 4/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Stosownie do treści art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r, poz. 887.), w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy odmówił wnioskodawczyni wypłaty niezrealizowanego świadczenia z uwagi na zapis w akcie zgonu co do daty znalezienia a nie daty zgonu, co w ocenie organu rentowego uniemożliwiało ustalenie okresu, za który przysługiwało by roszczenie.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż data zgonu była tożsama z wynikającą z dokumentów datą znalezienia zwłok. Ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił na podstawie zgromadzonej dokumentacji, w tym medycznej, a także na podstawie zeznań świadka i strony. Organ rentowy nie zgłosił wniosków dowodowych mających na celu wykazanie okoliczności przeciwnych.

Z ustaleń wynika, że jeszcze w dniu 7 lutego 2017 r J. G. korzystał z pomocy lekarskiej pogotowia ratunkowego. Następnie w dniu 12 lutego 2017 r o godz. 4.15 zostało wezwane pogotowie do J. G., jako powód wezwania wskazano zgon. Zespół wyjechał o godzinie 4.30, na miejsce przybył o godz. 4.40. Rozpoznano zgon przed przybyciem (...). Podano czas stwierdzenia zgonu: 4:45. W trakcie tej wizyty została wystawiona karta zgonu, z której wynikała data znalezienia zwłok – 12.02.2017, godz. 4.45.

Przy czym ustalono, że lekarz wypisujący kartę zgonu pisze standardowo o miejscu znalezienia zwłok, jeżeli pacjent jest w domu. W przypadku stanu rozkładu zwłok byłoby to odnotowane. W przypadku zapisu dotyczącego czasu zgonu i miejsca znalezienia zwłok, to przypuszczalnie zgon nastąpił w przybliżonym czasie do tego momentu, jeżeli byłoby inaczej zostałyby to odnotowane. Także z zaświadczenia lekarskiego, wynikało, że J. G. pozostawał pod opieką hospicjum domowego w okresie od 3 stycznia 2017 r do dnia śmierci 12.02.2017 r. Przez ostatnie ok. trzy tygodnie był całkowicie leżący, nie poruszał się samodzielnie i nie opuszczał mieszkania, zmarł w domu.

W ocenie Sądu brak jest zatem dowodów na to, że zgon nastąpił w innym dniu, niż 12 lutego 2016 roku, a zapis w akcie zgonu nie pozbawia wnioskodawczyni ustalenia daty zgonu w związku z ubieganiem się o świadczenie z ubezpieczenia społecznego, uwarunkowanego tym ustaleniem.

Na marginesie należy tylko podnieść, że organ rentowy przyjął w „karcie przebiegu sprawy w przypadku zgonu świadczeniobiorcy”(k. 102 akt ZUS) datę 12.02.2017 r jako datę zgonu, a jako datę wstrzymania świadczenia – 03-2017.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym J. G., przyjmując, że zgon nastąpił w dniu 12 lutego 2017 r.

Zarządzenie:

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.